

475 esztendő a konfirmáció

A konfirmáció 475. évére tekintenek vissza ebben az évben Németországban. A konfirmációt 1539-ben Hessenben vezették be először.

3. oldal

Konfirmálás a családban

Az egyik legszebb gyülekezeti és családi ünnep a konfirmáció. De vajon csak ünnep, vagy több is annál? Ha egy ifjú konfirmál, az egész család is megvallja a hitét.

4. oldal

Keresztyén színjátszó csoport

Magas szakmai igényű, az egyházi életben fontos szolgálatot végző ifjúsági színjátszó csoport működik a Nagyvárad-velencei református gyülekezetben.

5. oldal

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2014. JÚNIUS XXV. ÉVFOLYAM 11. SZÁM

HITVALLÓ SZERETET

Nem lehet hinni olyasmiben, amit nem szeretünk. A hit és a szeretet olyannyira összetartozik, hogy egyik sem tud megjelenni a másik nélkül. Szeretni önmagában még nem elég, hiszen hiába érzünk szeretetet valami vagy valaki iránt, ha nem tudunk hinni benne. Ilyenkor érzésünk nem egyéb múltó szimpátiánál. A szeretet ugyanis a ragaszkodás legteljesebb, leginkább önmagát átadó formáját jelenti, márpedig aki hinni nem tud abban, amit

szeretni vél, ahhoz ragaszkodni sem fog tudni, és becsapja magát is és a másikat is vele. Hinni sem lehet valamiben úgy, hogy ne szeretnénk azt tiszta szívünkkel. Nincs kis hit és nagy hit, kis szeretet és nagy szeretet, csak hit van és szeretet, és e kettő megvallása. Sok helyt a világon a Jézus Krisztusban való hit megvallása a biztos halált jelenti. Így teljesebbé válik az Ige: nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.

VELEM MARADSZ?

Az egyetemi évek alatt, teológusként, nyaranta szívesen jártunk szórványmisszióba, olyan falvakba, ahol nem volt lelkész; jó volt szolgálni, tapasztalatokat szerezni. Minden nap tartottunk istentiszteletet, családokat látogattunk, összegyűjtöttük a gyerekeket és az ifjakat is az alkalmainkra.

Egyik nyáron egy ilyen Maros megyei szórványgyülekezetben az ifjakkal délutánonként még fociztunk is. Az ifjak között volt ott egy nagyon tehetséges focista, Magyarországról jött baba a nagyszüleikhez, és úgy emlékszem, a korosztályos válogatottban is benne volt. Csak bámultuk, mit művel a labdával, öröm volt nézni is. Az egyik híres brazil labdarúgónak volt egy híres csele: amikor vele szembe került a védő, rálépett a labdára, elmozdult az egyik irányba, de egy hibetetlenül finom mozdulattal elgurította a labdát a másik oldalra. A támadó játékos pedig csak állt tanácstalanul, és kereste a labdát.

Jézus Krisztus feltámadása után az emmausi úton megjelent két elkeseredett férfinak, akik kétségbeeséssel indultak haza a Golgotán történt eseményeket látva. Jézus két reményt veszített, depresszióba süllyedt ember mellé szegődik az úton, és beszélget velük, de ők csak hallgatták tanácstalanul, és nem ismerik fel, hogy Ő az.

Az egymás mellett való vándorlás még nem jelent közösséget. Véletlenül, vagy csak megszokásból is lehet Jézussal vándorolni az egymásra ismerés legkisebb jele nélkül.

Még az igeolvasás és az írásmagyarázás sem ad közösséget. (2. oldal)

VELEM MARADSZ?

(folytatás az 1. oldalról)

Két órán keresztül magyarázza az emmausi tanítványoknak a Bibliát, értelmezi az Ószövetségnek reá vonatkozó igéreteit, de még mindig nem ismerik fel. Amikor a tanítványok megérkeznek otthonukba, a küszöbön történik valami döntően fontos dolog. Jézus úgy tesz, mintha tovább menne, amikor végre elhangzik a kérés: Maradj velünk! Jézus csele nem csal, nem átver, hanem arra vár, hogy kimondjuk önként mi is: gyere be a házukba, gyere be az életünkbe, légy te ura életünknek!

Egy ideig talán kelleetlenül sétálnak az úton a konfirmandus fiataljaink is Jézussal. Két éven keresztül magyarázza nekik a Bibliát, lehet, hogy csak a nagymama akaratából vannak ott, lehet, hogy nem is értik egy ideig, mi történik velük, lehet, hogy még félnek is a kátétól, és még az is lehet, hogy egy depressziós, nagypénteki családi hangulatból érkeznek meg Jézushoz. Vajon kimondják-e ők is: Maradj velünk?

Egyáltalán ennek az egész konfirmációs gyakorlatunknak van-e ilyen célja? Nem ez kellene legyen a legfőbb irány, hogy egyre inkább megkívánják Jézus jelenlétét? Lelkigondozók szerint szükség van a 13-14 éves ifjúknak egy olyan rítusra, amire egész életükben szívésen emlékeznek vissza. A mi ifjainak mi jut eszébe a konfirmációról? Az, hogy halálra izgulták magukat, mert nem tudták a kátékérdést? Esetleg egy okostelefon, vagy netalán egy laptop, vagy gondolni se merek arra, hogy milyen méregdrága ajándék, aminek csak pár napig örül, utána még több kell neki? Eszükbe jut egy ebéd, amiről spiccesen lézengenek el a távolról jövő rokonok, akik borzaszóan unták a délelőtti alkalmat. És vajon ki miatt unták? Kinek volt vonzó az, ami ott történt?

Még tovább megyek! A konfirmáció hagyomány? Csak hagyomány? Elsősorban hagyomány? Jó hagyomány? Akkor az „áldozatok” miért tűnnek el utána az egyházi életből, mint számár a ködben? Tényleg a hitükről tesznek ők tanúbizonyságot, vagy inkább azt kellene mondják: tudom, mert bemagoltam azt, amit hátha egyszer hinni is fogok?

Nincs semmi baj a hagyományokkal, de nem csak ápolni kellene azokat, hanem személyessé tenni, éltetni, vagy egyáltalán föltámasztani. Erre pedig csak az képes, aki maga is feltámadott és él, Jézus Krisztus. Megmutatjuk mi Őt nekik? Valóban Ő kísérté lépteiket két éven keresztül?...

RÁCZ ERVIN

VALÓSÁG ÉS KÉPZET

„Ekkor kilépett a filiszteusok seregéből egy kiváló harcos, név szerint Góliát, aki Gát városából való volt. Magassága hat könyök és egy arasz volt” (1Sám 17,4)

Bizonyára azért kedves számunkra Dávid és Góliát története, mert azt az üzenetet közvetíti felénk, hogy Isten segítségével minden lehetséges: a gyenge győzedelmeskedhet a túlerővel szemben. Góliát nagysága három méter fölötti, rézből készült felszerelése mintegy 60 kg, míg (vas)lándzsahegye kb. 7 kg-os. A filiszteus nagysága és fegyverzete tehát messze felülmúlta a normális ember méreteit. Ugyanakkor Izrael harcra kész népében egy örök emberi érzést hozott a felszínre: a félelmet és tehetetlenséget.

A történetből elsősorban megtanulhatjuk, hogy különbség van a valóság és a képzet kö-

zött. Az utóbbi ugyanis azt sugallja, hogy nincs remény, minden elveszett, fölösleges az erőfeszítés és kiállás ilyen hatalmas ellenséggel szemben. A Kísértő hasonlót akar elérni mindannyiunk életében: „tedd le a lantot”, add fel, nem érdemes vele foglalkoznod, lemondhatsz róla, ne vállald a harcot, túlerőben van az ellenfél. Az ember sokszor nem a valóságtól fél, hanem az arról alkotott képzetektől.

Jézus megnyerte a legnagyobb csatát. Hisszük hogy „kegyelme által megtartatunk” (ApCsel 15,11), és „fölvéve a hitnek pajzsát, az üdvösség sisakját és a Lélek kardját” (Ef 6,16-17) félelmünk, tehetetlenségünk és valótlan képzeteink legyőzettek. Ezután mondhatjuk: „Istennél minden lehetséges” (Mt 19,26). Hiszed?

KIRÁLY LAJOS

TE MIT GONDOLSZ?

„Hát ti kinek mondotok engem? Felelvén Péter, monda: Az Isten ama Krisztusának” (Lk 9,20)

Az evangélium arról ír, hogy az emberek beszélnek Krisztusról. Némelyek Jánosnak, mások Illésnek mondják, vagy egynek a próféták közül.

Korunkban már annak is örülünk, ha az emberek Krisztusról beszélnek, Krisztust ismerik, hisz sok ember bár keresztyének között él, sőt ő maga is keresztyén, mégsem ismeri Krisztust. Fontos tehát beszélni Róla!

De nem mindegy, hogy mit mondunk, mit hirdetünk felőle. Krisztus egy nagyon fontos, megkerülhetetlen kérdést szegez a tanítványoknak: „kinek mondotok engem?” Nem fontos, hogy mások hogyan vélekednek, ti mit gondoltok felőlem?

Ma is sokan sokféleképpen vélekednek róla. Van, aki valamilyen szentnek hiszi, egyiknek a nagy vallásalapítók közül, másként beszélnek róla a szekták, mint a történelmi egyházak, de ebben az Igében Életed nagy kérdése, hogy TE mit gondolsz, számodra kicsoda Jézus Krisztus?!

Péter, a legidősebb tanítvány, mindannyiuk nevében szól. Számukra nem más, mint az Isten Fia, a Krisztus, aki azért jött, hogy istensége által megtörje a bűn erejét, és megváltsa életünket.

János apostol a következőkre int: „próbáljátok meg a lelkeket, ha Istentől vannak-e... valamely lélek a Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van. És valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől” (1Jn 4)

MÁTHÉ RÓBERT

475 ESZTENDŐS A KONFIRMÁCIÓ

A konfirmáció 475 évére tekintenek vissza ebben az évben Németországban. A konfirmációt 1539-ben Hessenben vezették be először, ámbár Luther Márton eleinte egyáltalán nem lelkesedett érte.

SZÜKSÉGES A SZEMÉLYES HITVALLÁS

Az ifjak konfirmálásának kiváló oka az volt, hogy a különböző reformatori irányzatok képviselői vitázni kezdték a keresztségről szóló tanításról, a keresztség értelmezéséről.

Az újrakeresztelők (anabaptisták) mozgalma ugyanis azt hirdette, hogy csak azt lehet megkeresztelni, aki először hisz. Egy kis csecsemő tehát nincsen abban a helyzetben, hogy a hit felől döntést hozzon, ezért a korábbi reformátorok által gyakorolt gyermekkeresztést alapvetően hibásnak ítélték. Az újrakeresztelőknek ezen és sok más követelése több tartományban is nyugtalanságot és néhol üldözetest váltottak ki.

Philipp von Hessen (1504–1567) tartományi gróf a reformáció jelentős politikai feje volt, és nem riadt vissza az erőszakos cselekedetektől sem. Segítségül hívta az elzászi Martin Bucert (1491–1551), aki elismerésnek örvendett az újrakeresztelők körében is.

Bucer megpróbált a csecsemőkeresztés kérdésében közvetíteni. Ebből jött létre az alábbi kompromisszum: Bár a gyermekkeresztés megtartották, a növekedő ifjaknak azonban hit-tanórán kellett részt venniük, majd pedig a gyülekezet előtt szimbolikusan is vallást kellett tenniük a hitükről. Így aztán utólagosan igent mondtak a keresztségükre. Ezzel Bucer megfelelt az újrakeresztelők kívánalmainak is, anélkül, hogy feladta volna a csecsemők megkeresztelését, és így megszületett a konfirmáció rendszere.

A konfirmáció gyakorlata többek között a gyermekek kötelező hitre oktatását is előírta. Ennek pozitív mellékhatása is volt, mert a fiatalok megtanultak olvasni és írni is. Luther Márton reformátor (1483–1546) azonban kevésbé örvendett a konfirmációnak. Ő ugyanis a katolikus bérmálkozás sákramentumával látott ebben némi egyezést, amit ő azonban vehemensen elutasított. Először a késő 17. – kora 18. században, csak a személyes kegyességet hirdető pietizmus hatására vált a konfirmáció egész Németországban általánosan elfogadottá.

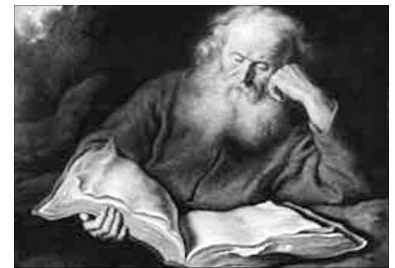
Erdélyben a konfirmációt először 1811-ben rendelte el a főkonzisztórium.

A HITVALLÁS

Krisztus feltámadása után az etióp komornyik hitvallása mindössze egyetlen mondat volt: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.”

Idővel azonban ez a rövid összefoglalás már nem volt elégséges a hit pontos megfogalmazására. A későbbi években az egyre inkább sokasodó és elterjedő tévtanítások miatt az Egyháznak szükséges volt hitvallásban is megfogalmaznia, hogy Jézus miképpen Fia Istennek?

Antiokiai Lukianosz (Kr. u. 250–312) volt az egyik első jelentős tévtanító, aki szerint Isten teremtő szava (igéje) „a semmiből lett és volt idő, amikor még nem volt”. Ezek szerint az Ige a teremtés „esz-köze”, és mivel a teremtés Isten egyszeri cselekvése, ebből szükségképpen következik, hogy nem is lehet örökkévaló.

Lukianosz tanítványa, Ariusz (Kr. u. 260–336) továbbgondolta mestere véleményét, és addig jutott, hogy kimondja: a Fiú (Ige) lényegét (esszencia) tekintve nem lehet azonos az Atyával. A Fiú teremtmény, igaz, nem egy a teremtmények közül, mert Őt „minden idők előtt” teremtette az Atya. Mivel pedig a Fiú által teremtett mindeneket, ezért ugyan Ő a legtekélyesebb, mégis csupán teremtmény marad. Jézus tehát több mint teremtmény, de kevesebb, mint Isten. Ariusz tana óriási veszélyt hordozott magában, hiszen ha Jézus nem valóságos Isten, akkor megváltása sem lehet az (vö. Heidelbergi Káté 17. kérdés-felelete).

Ariuszt a 325-ben tartott niceai zsinat eretneknek nyilvánította, és egy hitvallásban megfogalmazták a Krisztusról szóló igaz tanítást, mely szerint a Fiú nem csak hasonlít (homoiousziosz), hanem azonos lényegű (homoousziosz) az Atyával, és „született, nem teremtett”.

A niceai hitvallás a konstantinápolyi zsinaton (Kr. u. 381) tovább bővült a Szentlélek istenségével kapcsolatos tantételekkel. A Szentháromságról szóló kikristályosított tanítás összefoglalása az Apostoli Hitvallásban öltött végleg testet a 6–8. században, mely a 13. századra vált általánosan elfogadottá.

A II. HELVÉT HITVALLÁS

Mivel a Szentírásról és a Heidelbergi Káté kapcsán a hitvallásról hallottunk már az előzőekben a Harangszó hasábjain, ezért most olyan részeit villantjuk fel a Helveticának, melyeket a Káténk nem tárgyal, vagy csak érintőlegesen említ!

Ilyen a VII. fejezet: A mindenség teremtéséről, az angyalokról, az Ördögről és az emberről. Az angyalokról a következőket olvashatjuk: „hogy mikor formáltattak, vajon az ember előtt vagy az ember után, e tekintetben semmi bizonyosat nem adott elő a Szentírás.” Az angyalok szellemi lények, mindazáltal „látjuk, hogy Isten rendelése folytán magukra gyakran testet öltenek, amit újból levetnek, mihelyst el-látták azokat a dolgokat, amelyeknek véghezvitele értelmében ki voltak küldve.”

Az Ördögről a következők tanítják a Helveticát: „kezdetben az Ördög teremtmény volt. Ez onnan tűnik ki, hogy tulajdonképpen csak egy a Teremtő, ama szentháromság egy Isten”. (...) „Hogy pedig mikor történt – a gonosz angyalok bűnbeesése – ezt nem adja elő az Írás. Mindazáltal valószínű, hogy ez ember bűn-ese előtt történt. Mert a démon ösztönözte a kigyó által ős szüleinket a bűn véghezvitelére.”

XVIII. fejezet: Az Anyaszentegyház szolgálóiról, azok rendeltetéséről és kötelességéről.

„Az egyházi szolgálatot nem emberek találták ki. Eredete az égből származik és szerzője vagy rendelője maga Isten.” „Bizonyos, hogy Isten az ő hatalmával közvetlenül is gyűjthetne magának egyházat az emberek közül, azonban inkább tetszett neki emberek szolgálata által munkálkodni az emberek között.” „Vigyázni kell, nehogy kellenél nagyobb fontosságot tulajdonítsunk az egyházi szolgálóknak és a szolgálóknak, emlékezvén itt is az Úr szavaira, aki így szól az evangéliumban: senki sem jöhet énhez, hanem ha az én Atyám vonja azt (Jn.6,44).”

A presbiterekről a következők olvashatjuk: „A presbiterek tanácsosai és atyjai a gyülekezetnek, kormányozván azt üdvös tanácsukkal. A presbiterek a törvény erejével mérsékelik és megfékezik a keményszívűeket és orcátlanul vétkezőket.” „A presbiterek legyenek jó emberek, szentek, hívők, igazak, mértékletesek, szilárdak és vallásosak, akik nem csupán akarják, hanem képesek is véghez vinni a szükséges feladatokat.”

VIATOR

KEREKES JÓZSEF

TOKÁR SÁNDOR

KÖTETLEN IGEI ALKALMAK IFJÚ HÁZASOKNAK

Sokaknak ismerős lehet az élmény, amikor a család a vasárnapi ebéd mellett az istentiszteletről és az élet dolgairól beszélget. Gyülekezeti szinten is tovább lehet gondolni ezt a szép családi hagyományt.

Az istentiszteleten történetek „kibeszélése” mellett helyet kap az Ige, illetve az igehirdetés. Az istentiszteletről távol maradónak elmesélik a történeteket, elhangzottakat. Ki-ki elmondja szabadon, kötetlenül véleményét az igei üzenetről. Kedves és szép családi szokás ez is.

De mi van, ha fiatalabb családoknál ez nem működik: szeretnének, de valami miatt nem tudnak bekapcsolódni a hagyományos istentiszteleti rendbe? Mi van, ha a család fiatalabb tagjai nem „vevők” a hagyományos értelemben vett gyülekezeti közösségre, illetve a fent említett családi ebédekre? Hogyan szólhatnak hozzájuk számukra érthetőbben, az ő érdeklődésükben is hatásosabban?

Íme, egy lehetőség, ahol hasznosan, sőt áldásosan halad az idő. A KÖRET (körzeti református ifjúsági istentisztelet) megálmodója Mikló István Boldizsár, a Bihari Református Egyházmegye katechetikai előadójával, a Berettyó menti körzeti ifjúsági istentiszteletek egyik szervezője. Persze, vannak, akik tartanak az ilyen fajta vallásos ifjúsági alkalmaktól. De beszélgetőtársam elmondta, hogy céljuk nem a hagyományos istentiszteleti keret felváltása. Ezek az alkalmak kötetlenebb a forma, mások az énekek, de a tartalom ugyanaz: Isten Igéje. Különösen gazdaggá tesz egy ilyen istentiszteletet az azt követő közös ebéd és asztali beszélgetés.

Van egy ifjabból, ifjú házasokból álló réteg, amelyik nehezen tud bekapcsolódni a hagyományos istentiszteleti keretbe. Ez a kicsit másabb forma az ő számukra készített meghívó, megszólítási lehetőség. Az ezeken az istentiszteleteken megjelenő 80-150 személy a bizonyíték arra, hogy minderre igény is mutatkozik.

Továbbá célja ezeknek az alkalmaknak az ifjak, ifjú házások bátorítása a helyi gyülekezetekbe való bekapcsolódásra, istentiszteleteken való részvétellel.

A gyülekezeti élet családiasítása csakúgy előttünk álló feladat, mint a családok egyháziasítása.

G. SZABÓ – VISKY I.

KONFIRMÁLÁS A CSALÁDBAN

A konfirmáció nemcsak megerősítést, hanem elköteleződést is jelent. A konfirmációi istentisztelet az az ünnepi alkalom, amikor az ifjú/hajadon bizonyosságot, fogadalmat tesz a Krisztus, illetve az egyház melletti hűségéről.

AZ EGYÜTT MEGVALLOTT HIT NEMCSAK MEGERŐSÍT, DE AZ ÉLETRE IS FELKÉSZÍT

A keresztség ünnepi alkalmával kifejezésre juttott, hogy Isten szeret és már csecsemőkorban megerősítette az Ő szövetségét, hogy az Ő gyülekezetének, népének tagja lehessünk. Amikor még semmit sem tudtunk Róla, Ő már akkor is a legjobbat, az örök életet, a mindenek feletti „sikert”, a minden helyzetben támaszt és biztosságot adó erőt adta nekünk ajándékba.

Szüleink, nagyszüleink úgy neveltek, nevelnek, hogy ember, igazán jó ember legyen belőlünk. De ez csakis Istennel lehetséges! A konfirmációnk alkalmával ezt ismertük fel, illetve ezt mondtuk ki hangosan a gyülekezet színe előtt is. Amikor válaszoltunk a káté kérdéseire, amikor az ünnepélyen a többiekkel együtt imádkoztunk, és vettük az áldást, az mind azt is jelentette, hogy elismertük: tiszteljük a szülőket, nagyszülőket, az ősokeket, akik által kaptuk a hitet hallás és nevelés által, tiszteljük Istent, aki megtartott, és a jövőben szeretnénk még tudatosabban az Ő útmutatásai szerint élni. Igazából ez a legfontosabb!

Református közösségeinkben még ma is jelentős családi ünnep a konfirmálás. De hogyan készül a család a konfirmálásra? A ruha gondos kiválasztása a keresztszülőkkel való részletes egyeztetés után, a meghívottak listája, és persze a hívogatás, helyszín és menü... Ez is része a családi ünnepnek. Mi marad a konfirmálás után? Ajándékok, fényképek... megerősített hit?!

Zsidóknál szokás, hogy a Páska-ünnep közös étkezésénél a család legfiatalabbika megkérdezi a legidősebbet a kapcsolódó tanításról. Erre a megkérdezett elmeséli az egyiptomi szá-

badulás történetét, és Isten megszabadító erejére hívja fel a figyelmet.

A konfirmálás nemzedékre hagyott megerősítése akkor tud igazán életlőssé válni, mindennapi életünkben otthonra találni, ha az ünnepi, de hétköznapi asztalnál is, kérdés nélkül is elmondjuk, megmutatjuk: Ő erősíthet meg minden helyzetben.

A legteljesebb módja a hitre való nevelésnek a hitben való nevelés. Minden szülő a legjobbat akarja adni gyermekének. Sajnos ez egyre inkább egy olyan ajándékozási gyakorlatot jelent, ami már nem a gyermek jövőjének figyelembe vételén alapszik, hanem csak a szülők rossz lelkiismerete váltja ki. A szülők túlhajszoltsága miatt szétbomló családokat így nem lehet összekötni.

Csak a közös hit és egy közös értékrend felé való elköteleződés teremthet megbízható alapot a felnövekvő generáció számára. Ez az alap pedig nem lehet más, mint az Isten ismeretének közös élménye. Minden egyéb a történelemtől és a társadalom változásaitól függő, tehát a gyermekek jövőre való nevelésére alkalmatlan.

A szülők, nagyszülők hitvalló református életvitelűek; az élet istentiszteletének megélése; a szülők, nagyszülők életében is jelenlévő botlások, tévedések felvállalása; és nem utolsósorban a közös imádkozás – ez az, ami igazán teljessé teszi egy ifjú konfirmálását. Csak így válik egy hagyomány élő, családi ünnepé.

GHITEA-SZABÓ JÓZSEF-LEVENTE

HITVALLÁS ÚJSZERŰ FORMÁBAN

Évek óta magas szakmai igényű, az egyházi életben fontos szolgálatot végző ifjúsági színjátszó csoport működik a Nagyvárad-veleencei református gyülekezetben. A színjátszó csoport életéről Szakács Mónikát kérdeztük.

– *Hogy alakult meg a társulat?*

– Pontos dátumot nem tudok mondani, de visszatekintve az elmúlt évekre, kb. olyan tíz éve tanulunk színdarabokat, és teszünk bizonyosságot. Egy karácsonyi műsorra való készülődés alkalmával merült fel először a gondolat, hogy a megszokott egy vers, egy ének helyett valami mással kellene szolgálni, melynek a mondanivalója jobban eljut az emberek szívéhez, és egy kicsit másabb, mint az addigi... A társulat létszáma változó, függ attól is, hogy hány szereplője van a darabnak, de a többiek segítségére is számítunk (kellékes, sűgő). A színjátszó korosztály 15-30 év közötti szokott lenni, de nem szoktunk határt szabni, bárki jöhet, ha kedve van hozzá.

– *Miben más ez az egyházi szolgálat?*

– A próbák alatt nagyon jó hangulat szokott lenni, és csapatépítő jellege is van. Minden szereplőnek fel kell építenie a maga szerep-karakterét, és ebben tudunk egymásnak segíteni, no meg ott van a rendező-lelkipásztorunk, Farkas Antal is, aki próbálja megértetni a darab mondanivalóját, és hogy hogyan kell-kellene azt átadni. Ezek a darabok segítséget nyújtanak önismereti síkon is: mit tudok kihozni magamból, mire vagyok képes...

– *Milyen darabokat visztek színpadra?*

– Eddig nyolc darabot mutattunk be, és mindegyik kimondottan keresztyén- és evange-

A NAGYVÁRAD-VELEENCEI SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT

lizáló jellegű volt, de volt köztük zenés darab, ill. pantomimmal elegyített is. Öt éve már csak ismert szerzők (klasszikusok) nagy lélegzetű darabjait mutatjuk be. Nagyon sok helyre és különböző alkalmakra vagyunk hivatalosak: imahetekre, templom- illetve falunapokra, stb. Több alkalommal is részt vettünk Kolozsváron, az ottani keresztyén színjátszó csoportok találkozóján. De szolgáltunk az anyaországban Békéscsabán, valamint Debrecenben, a református gimnáziumban is. Továbbá két alkalommal megszerveztük a királyhágómelléki színjátszó csoportok találkozóját, sajnos, kevés gyülekezetben foglalkoznak e műfajjal, és így, érdektelenség miatt ezt a találkozót abba kellett hagynunk...

– *Milyen terveitek vannak?*

– Évente egy új darab betanulása és színpadra állítása. Szeretnénk a fiatalabb korosztályt ezzel is bevonni a munkánkba, hogy ne ki-, hanem bekonfirmáljanak az ifibe és a gyülekezeti életbe!

VISKY ISTVÁN

ANYÁK NAPI ÜNNEPSÉG AVASÚJVÁROSON

A szatmári Avas-hegység lábánál élő reformátusok ebben az évben is bensőséges hangulatban ünnepelték meg az anyák napját.

A megszokottól valamelyest eltérően nem a gyülekezet lelkipásztora, Gellén Sándor hirdette Isten ígését, hanem vendégszolgálója volt az ünneplő gyülekezetnek, Kallós Lilla, a tanulmányait Debrecenben végző negyedéves teológiai hallgató. Külön érdekessége volt ennek a vendégszolgáltatnak, hogy Lilla Avasújvárosban született 1991-ben, majd később költözött el szüleivel a városból.

Az ígéhirdetés után került sor a templomban a vasárnapi iskolások műsorára, akik Kocsis Tünde vezetésével verseket és ének-számokat adtak elő. Ezt követően Pajzos Mónika vallástanárnő irányítása alatt az iskolások ajándékozták meg műsorukkal a gyülekezetet. Az istentisztelet végétével minden édesanyát és nagymamát megajándékoztak

egy-egy szál virággal a tisztelet és köszönet jelképeként. A virágosztás hagyománya hosszú múltra tekint vissza Avasújvárosban – tájékoztatott a lelkipásztor –, kezdete egybeesik Kallós Lilla teológiai hallgató születésének évével.

Idén is egy szíveket megérintő, gazdag istentisztelet hallgatója, befogadója és megtartója lehetett az avasújvárosi gyülekezet minden tagja.

GELLÉN SÁNDOR

60 ÉVES HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓ

Rendhagyó fogadalomtételre került sor nemrég a nagyszalontai református templomban. Karczagi Sándor nyugalmazott lelkipásztor és Kis Ilona ebben az évben ünnepelték házasságuk 60. évfordulóját.

Az egyik vasárnap délutáni istentisztelet után Mikló Ferenc esperes valamint a jelenlevő család- és gyülekezeti tagok előtt tett bizonyosságot az idős házaspár, majd meghatóva erősítették meg 60 évvel ezelőtti fogadalmukat. A gyülekezet vezető lelkésze arról beszélt, hogy a házasságot Isten rendelte az ember javára. Idézte a szerzetesi ígét is: „Nem jó az embernek egyedül lennie. Szerkez neki társat, hozzá illőt.” Az Isten áldotta házasságra mindenikünknek szüksége

van. Magát rövidíti meg, aki kikerüli – hangzott el az ígéhirdetésben.

A megindító pillanatok után Karczagi Sándor lelkipásztor mondta el személyes tapasztalatait 60 éves férji múltjáról. „Kimondhatatlan ajándék számomra a feleségem. Az elmúlt évtizedekben azért is tudtunk kitartani töretlen hűséggel egymás mellett, nagy próbák között is és óhatatlanul adódó viták után is, mert meg voltunk győződve, hogy minket egymásnak rendelt az Úr egy életre, és ezt az összetartozást nem lehet, nem szabad felbontani. Ahogy múlik az idő, ez az összetartozás egyre melegebbé, egyre bizalmasabbá válik, egyre nélkülözhetetlenebb. Az Igében mintha arra is célzott volna Isten, hogy a férfinak nagyobb szüksége van a társra, mint az asszonynak és – többnyire – a feleségnek kell nagyobb áldozatot hoznia a házasságban.” Végül Karczagi Sándor megvallotta: „már egy napot sem bírnék elképzelni nélküle. Csak vele tudom boldogan tölteni napjaimat!”

Ezután a család, a barátok gratulációit fogadta a gyémántlakodalmas pár, akinek azúton kívánunk áldást, további boldogságot!

BALÁZS ANITA – Nagyszalontai Napló

TUDOD-E, HOGY...

● Csak az konfirmálhat, aki meg van keresztelve. A konfirmálás tulajdonképpen egy olyan válasz, amit kisbabaként, a keresztségben Jézus Krisztustól kapott ígéretre ad a hitvalló fiatal. Ezért aztán, akit valamilyen okból nem kereszteltek meg kisgyermekként, azt a konfirmáció előtt megkeresztelik.

● Csak az vehet Úrvacsorát, aki konfirmált. Az Úrvacsora a hitünk megerősítésére adott jelek magunkhoz vétele. De ahhoz, hogy hitünket megerősítsük, előbb a konfirmálás alkalmával hitünket meg kell vallanunk, és hitet kell tennünk egyházunk tanításainak ismeretéről és az egyházunk iránti hűségünkről, valamint bizonyosságot is kell adnunk arról, hogy felkészültünk az egyháztagságra és a hitvalló életre.

● Csak az vehet részt templomi esküvőn, aki konfirmált. A házasságkötés templomi megáldásának egyik feltétele a konfirmálás. Aki ugyanis Isten áldását kéri házasságára, annak hitvalló egyháztagnak is kell lennie. Aki nem konfirmált, de házasságára Isten áldását kéri a templomban, annak előbb konfirmálnia kell.

● A konfirmáció előkészítő két évig tart. A Heidelbergi Káté az a hitvallás, ahol össze vannak foglalva református hitünk alaptételei. Összesen 129 kérdés és az azokra adott válasz van a kátében. Mivel a káté-kérdéseket nem csak tudni kell, hanem ismerni is, ezért a kérdések megtanulása mellett azok alapos magyarázata és megbeszélése is szükséges. Nem csak a jó munkához, de a jó hitvalláshoz is idő kell.

● Konfirmálni 14 éves kortól lehet. A hitvallás egy életre szóló elköteleződés Jézus Krisztus és az Ő Egyháza mellett. Ilyen felelős döntést gyerekfejjel nem lehet még meghozni, azért van a konfirmálás alsó határa a 14. évhez kötve. Lehet később is konfirmálni, de hamarabb nem. Az állam is 14. évtől számítja, ha nem is nagykorú, de felelős polgárának az ifjút. Ekkor kap először egy állampolgár személyi igazolványt is.

Visky

ANNÁCSKA TÖRTÉNETEI – A TEMPLOMBAN

Annácska vallásórán azt hallotta, hogy vasárnap nagy ünnepségre készül a gyülekezet. Konfirmáció lesz! Azt mesélte a vallástanár néni, hogy amikor nagyok lesznek, majd ők is konfirmálni fognak.

Annácska nagyon kíváncsi volt, milyen az a konfirmáció. Vasárnap ünnepelőbe öltözve elment a templomba. Még Vandát is rávette, hogy menjenek együtt.

Rengeteg ember gyűlt össze. Annácska nem is látott ennyi embert templomban, csak karácsonykor. Kint, a templom előtt már gyűltek a konfirmálók: a lányok szép fehér ruhában, a fiúk öltönyben. Dicsekedve mutatták az aranyláncokat, amelyeket a keresztszülektől kaptak, és egymást túlharsogva számoltak be az ajándékokról, amelyek otthon várják őket.

Annácskának úgy tűnt, mintha születésnap lenne. Semmi másról nem beszéltek a gyerekek, csak az ajándékokról.

Miről szól a konfirmálás? – kérdezte meg az egyik fiút.

– Hát, válaszolunk a kérdésekre, és otthon megdicsérnek – válaszolta az nagy magabiztossággal.

– Nagy vendégség lesz nálunk. Alig várom, hogy levessem a cipőmet, nagyon szorít! – mondta az egyik lány.

– Keresztapám robogót hozott Németországból! – hangzott egy másik vélemény.

Annácska nem értette. Vallásórán azt mondták, hogy Jézusnak fogadalmat tesznek a gyerekek. És ő ezt olyan szépnek tartotta, hogy meg akarta hallgatni. De kint senki nem beszélt róla. Vandával ketten nem értették ezt a konfirmációt. Visszamentek a lányokhoz, és tovább kérdezősködtek.

– Nektek is beszélni kell majd a templomban? – érdeklődött tovább Annácska.

– Persze, valami kátés dolog, majd meglátod, mit vagy olyan kíváncsi! – és kikacagták.

Az egyik kislány odalépett hozzá.

– Ne figyelj rájuk, mindig ilyenek, csak az ajándék érdekli őket – mondta. – De aki

odafigyelt a kátéórán, az tudja, hogy most megfogadjuk, hogy Jézust követni fogjuk, hiszünk benne, és jó emberek és egyháztagok leszünk.

– Tényleg? Ez nagyon szép! – kerekedett nagyra Annácska szeme.

– De nem mindenki gondolja ezt így – folytatta a lány. – Tudod, nálunk nem lesz nagy ebéd. Mi szegények vagyunk. De Jézus szeret minket, és mi is szeretjük egymást. És ez a fontos, nem az aranylánc! – mondta végül mosolyogva.

Annácska megnyugodott. Mégis szép a konfirmálás. Csak van, akinek olyan, mint a születésnap. Lassan bementek a templomba. Alig kaptak ülőhelyet. Még a vallásórásk helyét is elfoglalták. Az ünnepség nagyon hosszú volt, de végighallgattak a lányok mindent. S a legszebb a fogadalom volt. Vajon komolyan veszik a fiatalok? Annácska megfogadta, hogy ő nem az aranylánc miatt fog konfirmálni.

KURTA-TÖTÖS BEÁTA

REJTVÉNY – OLVASD A BIBLIÁT!

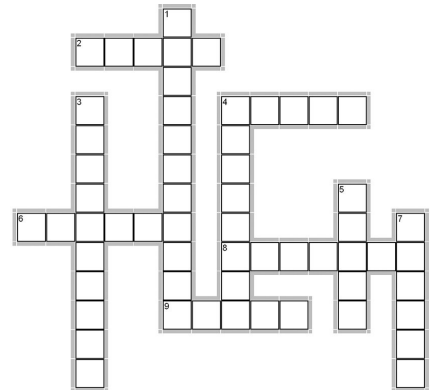
Máté evangéliuma 10. részét elolvassa, töltsd ki a rejtvényt! Jó munkát!

VÍZSZINTES

2. János testvére. 4. Akit gyógyítani kell. 6. Így hirdessék a tanítványok az evangéliumot. 8. Ennek a tartománynak a városaiba ne menjenek a tanítványok. 9. Okos állat.

FÜGGŐLEGES

1. Jézus őket küldi el. 3. Amit Jézus a sötétben mond, itt hirdessék. 4. Ez szálljon a házra, amelyik méltó. 5. Kettőt meg lehet venni ebből az állatból egy fillérért. 7. Szelíd állat.

BÖRTÖNBÜNTETÉS A BIBLIA TERJESZTÉSÉÉRT

Tíz éves börtönbüntetésre ítélték egy vádlottat a Biblia terjesztéséért Iránban, miután az ügyében eljáró bíróság szerint a tett az iszlám állam elleni bűncselekménynek minősült.

Bírósági iratok szerint az iszlám vallását feladva megkeresztelkedett elítélt, Mohamed Hadi Bordbar bevallotta, hogy feladatának tekintette a hittérítést, e célból pedig a Biblia 12 ezer példányát osztotta szét. Az iszlám vallásból való kitérés már önmagában is halálos bűn az iszlám törvénykezés szerint, a kitért embert akár bírósági ítélet nélkül is megölheti bárki egyes arab államokban.

Iránban külön vallásrendőrség működik, ami nem csak az iráni fiatalok vallásos magatartását ellenőrzi, de ennek a hivatalnak a feladata a keresztény hittérítés megakadályozása is. A vallásrendőrségnek a férfi lakásán tartott decemberi házkutatása során a hatóságok haterzer Bibliát és számos más keresztény kiadványt találtak.

A férfi kis keresztény gyülekezetet szervezett a saját otthonában, ami az iráni jog szerint illegális. Megkeresztelkedése miatt 2009-ben már elítélték, de akkor hatalmas összegű óvadék ellenében szabadlábra helyezték.

A térségben szolgáló keresztény szervezete egy másik hasonló iráni esetről is beszámolnak: egy iráni keresztényt egy év börtönre és két éves száműzetésre ítélték a Biblia terjesztése és házi imák tartása miatt.

Keresztény szervezetek szerint az esetek azt jelzik, hogy az iszlám köztársaságban egyre nagyobb nyomás nehezedik a kikeresztelkedő emberekre, a fiatalok kereszténység iránti érdeklődésének növekedését pedig aggodalommal figyelik a hatóságok.

Haszan Róháni iráni elnök a közelmúltban ugyanakkor „polgárjogi reformokról” beszélt, illetve arra kérte az országot irányító vallási tanácsot, hogy hagyjon fel az emberek mindennapi életébe való beavatkozással. A hivatalos, emberi jogokat biztosító nyilatkozatok mögött tovább folyik a szervezett keresztényüldözés az atomhatalmi ambíciókat maga elé tűző Iránban.

2006-os népszámlálási adatok szerint 109 ezer keresztény él a 70 milliós Iráni Iszlám Köztársaságban. Az ország alkotmánya egyébként négy vallást ismer el hivatalosan, köztük a kereszténységet is, valamint elméletileg biztosítja a vallásszabadságot az állam minden polgára számára.

HÍRSZERKESZTŐ

ÚJ VEZETŐK AZ EGYHÁZAK VILÁGTANÁCSÁBAN

Ioan Saucă professzort, román ortodox papot és Peter Prove evangélikus jogászt, a nemzetközi kapcsolatok szakértőjét nevezték ki két fontos tisztségre az EVT vezetésében.

IOAN SAUCA ÉS PETER PROVE

Ioan Saucă, a Bossey-i Ökumenikus Intézet igazgatója az EVT ökumenikus képzésért felelős főtítkárhelyettese lett, míg az ausztrál jogászt az Egyházak Nemzetközi Ügyek Bizottságának (CCIA) élére nevezték ki. Mindkét vezető évtizedek óta végez szakmailag elismert munkát a saját területén.

Ioan Saucă, aki most az Egyházak Világtanácsának ökumenikus képzésért felelős főtítkárhelyettese lett, korábban a Román Ortodox Egyház ökumenikus- és sajtókapcsolatait, il-

letve lelkészképzéséért felelős igazgatójaként szolgált, valamint a nagyszabású teológiai karon tanított missziológiát és ökumenikus teológiát. 1994-től dolgozik az EVT-ben, ahol az ortodox tanulmányok és kétoldalú kapcsolatok felelőse, majd 1998-tól a Bossey-i intézet tanára lett. Maga is a Genf mellett működő intézetben végzett, mielőtt a Birmingham-i Egyetemen missziológiából doktorátust szerzett volna. Szakterülete a rendszeres teológia, azon belül is a misszió és lelkiség kérdése. Az újonnan kinevezett főtítkárhelyettes szoros kapcsolatot ápol a magyar reformátusokkal, és évek óta hathatósan támogatja, hogy a magyar református egyház ösztöndíjasai Bossey-ban tanulhassanak.

Peter Prove ausztrál jogász, az Egyházak Nemzetközi Ügyek Bizottságának új igazgatója a Queensland-i egyetemen szerzett jogi diplomát. A Lutheránus Világszövetség nemzetközi ügyekért és emberi jogokért felelős helyettes főtítkáráként szolgált, de dolgozott az ENSZ különböző szervezeteinek tanácsadójaként is. Az emberi jogok előmozdításán munkálkodó nemzetközi társadalmi szervezetek bizottságának elnöksége mellett más nemzetközi nonprofit szervezetben is tevékenykedett – tájékoztat a reformatus.hu honlap.

JEGYZET

SAKÁLLAS TÖRTÉNET

Vitát és sok helyen felháborodást váltott ki az idei év Eurovíziós dalfesztiváljának eredményhirdetése, ahol is egy Conchita Wurst nevű, szakállas nőnek öltözött fiatalember nyerte meg a valamikor rangos könnyűzenei megmérettetésnek számító nemzetközi fesztivált.

Az amúgy önmagát megközelítő fordításban Kagylóbab Kolbás művésznévű nevező fiatalember győzelmével még az EU parlamentben is foglalkoztak. Persze nem az Istentől kapott nemi identitás kigúnyolása miatt fejezték ki nemtetszésüket olyan sokan. Azok az idők elmúltak már Európában, amikor az isteni renddel ilyen nyilvánvalóan szemembenő esemény még rosszallást váltott ki.

A zenei és a kulturális élet területéről érkező kritikák azt nehezményezték, hogy a szakállas nőnek öltözött fiatalember nem kiemelkedő zenei teljesítményéért nyert, hanem egyértelmű volt a nemi sokszínűséget hirdető és az azt harcoló európai csoportok mozgósítása a telefonos szavazáson alapuló verseny folyamán. Világos, hogy nem tudásbeli, hanem homoszexuális propaganda történt a versenyen.

Es itt van a kutya elásva. Emberi létezésünk úgy lett Istentől megalkotva, hogy az nem tulajdonságok és képességek halmaza, hanem egyedi és rendkívüli értékek összefüggő láncolata. Nem lehet úgy hozzányúlni az emberi létezés alapértékeihez, hogy azzal kárt ne okoznánk a láncolat egészén. Ha egy értéket elvetünk, akkor megbomlik az egész emberi létezés univerzuma.

Conchita Wurst esete ékes példája ennek. A magánélet érinthetetlenségének okán és az emberi szabadságjogok alapján Európában már a 60-as évektől előbb hallgatóságos, majd egyre hangsúlyosabb jogot nyert a szexuális másság elfogadása, sőt, beépítése az európai értékrendbe.

A keresztény értékek nem, de a szabadosság helyét kapott a modern európai énképben. Csakhogy ez – most először nyilvánvalóan – megrontott egy másik érték-kört, a zenei esztétikát. Most már – úgy tűnik – a zenében sem a dallam, a ritmus és zenei összhangzás tisztasága a mérvadó, hanem a nemi önzonosság.

Vajon mi következik? A Louvre képtárléjában leveszik Caravaggio és Botticelli képeit és helyette egy kopasz és szakállas festőnő képeit fogják tenni, a nemi jogok okán?

Sok ezer éve már, hogy a Szentírás tiltja a férfiaknak a női ruhába való öltözést. Isten igéje már rég tudja azt, amire Európa csak most kezd rájönni: „aki lerontja a kőkerítést, azt megmarja a kígyó” (Préd 10,8).

VISKY ISTVÁN

ÉVFORDULÓ

GELLIUS FABER DE BOUMA
(1490k–1564)

450 éve, 1564. június 2-án hunyt el Gellius Faber de Bouma (Jelle Smit) kelet-fríz reformátor, anabaptistákkal hitvitázó emdeni lelkész. 1553

körül átdolgozza az *Emdeni Nagy Kátét* (1546), ám Johannes á Lasco, Emden Angliából hazatérő reformátora, megakadályozza annak kiadását, mivel az ő kálvini úrvacsoratanától eltér, ő maga pedig kiadja az *Emdeni Kis Kátét* (1554). Utólag azonban több 17. századi holland református katekizmus Gellius de Bouma nevével jelenik meg.

CSECSI JÁNOS ifj. (1689–1769)

325 éve, 1689. június 11-én született ifj. Csécsi János (Tsésy) sárospataki református tanár. 1713-tól két évtizeden át pataki tanár és rector, azonos nevű apja utódként. Karteziánus nézetei, tanártársával való konfliktusa, a diákság megosztása miatt 1734-ben elmozdítják tanári állásából. Megírta a Rákóczi szabadságharc és a kollégium történetét. Az első magyar nyelvű földrajzi mű *Geographia totius orbis* c. művének Vecsei Pap István fordítása és neve alatti kiadása (1757).

SEBESTYÉN JENŐ (1884–1950)

130 éve, 1884. június 8-án született Sebestyén Jenő budapesti református teológiai tanár, a liberális teológiával szembeforduló, az egyházat a reformátori elvek alapján megújítani akaró történelmi kálvinizmus képviselője. A kálvinista világnézet meghonosítása végett szerkesztette a *Kálvinista Szemle* és a *Magyar Kálvinizmus* c. lapokat, alapította meg a *Kálvin János Társaság*ot. Műveit Kálvin, kálvinizmus, keresztyén politika, református dogmatika és etika témakörében írta.

DÍJAT NYERT A REFORMÁTUS WEBOLDAL

A rangos Hipnózis reklámverseny második díját hozta el a Magyarországi Református Egyház.

A Kreatív Csoport által szervezett Hipnózis reklámverseny díjátadóját május 8-án tartották a margitszigeti Holdudvar nevű szórakozóhelyen. A versenyre 134 nevezés érkezett, ebből 125-öt 38 ügynökség küldött be. 93 munka jutott döntőbe, és összesen 45 munka kapott díjat.

A reformatus.hu beszámolója szerint a Magyarországi Református Egyháznak az adófelajánlást hirdető oldalát díjazták az Online Website kategóriában. A nemzetközi zsűri által megítélt díjak közül elhozta a második helyezést, a kategóriában egyébként nem osztott első helyezést a zsűri.

A református egyház jól szerepelt a tavalyi Hipnózison is. Akkor a Társadalmi Célú Hirdetések között aratott. Elhozta a Print kategória harmadik helyezését az Egy asztalnál ülünk

MAGABIZTOS ÜZENET A VILÁGHÁLÓN

mind kampányával, illetve az Online kategória első helyezését a Fiú! című filmjével.

Az internetes jelenlét fontosságát egyre több egyház ismeri fel, mint ahogy azt is, hogy nem elég az, ha egy internetes oldal jó anyagokat tartalmaz, szükséges a megkapó, könnyen érthető forma megtalálása is. Az anyaország határain túli magyar református tagegyházak mindegyike erőteljes internetes jelenlétet kezdett el dolgozni az utóbbi időben.

KERESZTYÉN POLGÁRMESTERNŐ TÖRÖKORSZÁGBAN

Februári Akyol mindössze 25 éves, de nagy többséggel választották meg az első keresztyén polgármesternőnek a Törökország délkeleti részén fekvő Mardin városában.

A 82 000 lakosú város a szír és iraki határ közelében fekszik, ahol az elmúlt évezredekben babilóniaiak, perzsák és rómaiak uralkodtak. A fiatal szír-ortodox nő nem jog- vagy gazda-

ságtant hallgat az egyetemen, hanem Jézus nyelvét, szír-arámit tanul. Ez egy ritka szak, mindenekelőtt hazájában, Törökország délkeleti részén, ahol sok kurd, néhány arab és csak nagyon kevés keresztyén él.

A fiatal polgármesternő egyrészt Mardin óvárosát szeretné megvédeni és az UNESCO világörökséggé nyilváníttatni, turista célként pedig felvirágoztatni. Másrészt nem kevesebbet tervez, mint a Törökországban jellemző mindenható férfiuralom ellen küzdeni. Első lépésben nőszövetséget akar alapítani, amelynek célja nem csak menedéket adni a családi erőszak elől menekülőknél, hanem életteret létrehozni számukra a városban. Ez lehet, hogy nehezebb lesz, mint a polgármesterségért vívott küzdelem volt.

A diáklány nem egyedül vezeti a várost, hanem megosztja a feladatot a szintén kisebbségi kurd Ahmet Türkkal, aki 40 éve politizál aktívan – tájékoztat a Stern.

HITBELI DÖNTÉS VOLT

FRICSKA

A lelkipásztor a vallásórán Isten jelenlétééről beszél a gyermekeknek.

Elmagyarázza, hogy Isten milyen felfoghatatlanul hatalmas hozzánk, emberekhez képest.

Aztán pedig arról beszél, hogy Isten a hívó ember szívében lakozik.

– Gyerekek, ez a hatalmas Isten a mi szívéinkben lakik!

Az egyik kislány jelentkezik, és azt kérdezi a lelkipásztortól:

– Ha Isten sokkal nagyobb, mint mi, és bennünk lakozik, hogy lehet az, hogy Isten nem látszik ki belőlünk?

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221 - 0323

Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Szerkesztőbizottság: Ghitea-Szabó József-Levente, Kurta-Tötös Beáta, Oroszi Kálmán, Rácz Ervin, Tokár Sándor, Wagner Erik.
Felelős szerkesztő: Visky István. **Tördelőszerkesztő:** Petrikó Ildikó. **Szerkesztőség:** 410001 Nagyvárád, Moscovoi (Szilágyi Dezső) u. 14. sz. Tel.: 0726-242824, 0259-416067. E-mail: harangszo.ujzag@gmail.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenczi Kertész Ábrahám Nyomdájában. **Felelős vezető:** Wagner Erik. A lap terjesztése a lelkési hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező írásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.